

wykonaniu szczegółowych badań geotechnicznych określających możliwości i sposób posadowienia.

- **Jakość wód powierzchniowych i podziemnych**

Zastrzeżenia na terenie gminy i w rejonie opracowania budzi stan czystości wód powierzchniowych. Źródłem zanieczyszczeń wód powierzchniowych są różnorodne formy działalności gospodarczej i bytowania człowieka w środowisku.

W 1997 r. WIOŚ w Lesznie przeprowadził badania 6 jezior: Lincjusz, Brzeźnie, Białe, Miałkie, Breńskie oraz Wieleńskie (południowa część jeziora), które wykazały ponadnormatywne zanieczyszczenie jednego jeziora – Białego. Dwa jeziora – Miałkie i Wieleńskie charakteryzowały się III klasą jakości wody, natomiast II klasę posiadały jeziora Lincjusz, Brzeźnie, Breńskie.

Badania nad zawartością biogenów, a zwłaszcza fosforu wykazały około 4-krotne przekroczenie ładunku niebezpiecznego dla jezior – Białego i Breńskiego. Najniższy poziom obciążenia spośród wszystkich jezior Przemęckiego Parku Krajobrazowego cechował jezioro Brzeźnie, w którym prawdopodobny dopływ fosforu był w przybliżeniu równy dopuszczalnemu. Najbardziej widocznym przejawem przeżyźniania jezior jest nadmierny rozwój fitoplanktonu wpływający na znaczne ograniczenie przezroczystości wody. Większość jezior w rejonie opracowania jest wyraźnie przeżyźniana o czym świadczy niska przezroczystość wody. Pozaklasową optyczną czystość wody posiadało jezioro Breńskie.

Jak wynika z badań monitoringowych jezior przeprowadzonych przez WIOŚ w Poznaniu w 2000 r. wody jez. Wieleńskiego były poza klasowe, a jezior: Breńskiego, Białego, Miałkiego, Lincjusz i Brzeźnie posiadały klasę III. Natomiast z badań WIOŚ w 2005 r. wynika, że wody jez. Wieleńskiego posiadały klasę III. Podobną klasę czystości posiadały wszystkie wymienione wyżej jeziora. Generalnie wody jez. Brzeźnie w rejonie opracowania uległy pogorszeniu z klasy II w 1997r. na klasę III w 2005 r. (wg 3 klas jakości wód powierzchniowych).

W ocenie stanu fizykochemicznego badane jez. Trzytonowe w gm. Wijewo (jez. Wieleńskie w gm. Przemęt) w 2005 r. posiadało wodę w III klasie czystości. Natomiast zanieczyszczenie bakteriologiczne mieściło się w granicach klasy I. Analiza wyników ostatnich badań wykazuje w jeziorze niewielki wzrost zanieczyszczeń; stan sanitarny wód w dalszym ciągu poprawia się: z klasy II na klasę I. Porównanie poszczególnych wskaźników wykazuje, że większość z nich ma wartości nieznacznie wyższe niż oceniane w poprzednich badaniach.

Wody podziemne czwartorzędowe charakteryzują się występowaniem znacznych ilości związków żelaza, zwiększoną ilością związków manganu oraz amoniaku. Dla celów pitnych wody te wymagają uzdatniania. Wody ujmowane w Brennie i Wijewie wykazywały lekką mętność wskutek wytrącania się związków żelaza w ilości 1,3 – 1,4 mg/l, cechują się znaczną twardością – zawierały 0,2 mg/l związków manganu, 0,16 mg/l amoniaku, około 70 mg/l siarczanów. Natomiast pod względem bakteriologicznym woda nie jest zanieczyszczona. Jak wynika z badań WIOŚ z 2005 r. jakość wód podziemnych czwartorzędowych określona została jako zadowalająca (III klasa spośród V). Badania w sieci regionalnej dotyczyły wód podziemnych w miejscowości Brenno (na zachód od terenu opracowania) oraz w miejscowości Kaszczor (na północny zachód od terenu opracowania). Miastko zaopatrywane jest w wodę z poza gminy z ujęcia w Górsku, gmina Przemęt.

Ocena jakości tych wód podziemnych została wykonana w oparciu o Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 lutego 2004 roku w sprawie klasyfikacji dla prezentowania stanu wód powierzchniowych i podziemnych, sposobu prowadzenia monitoringu oraz sposobu interpretacji wyników i prezentacji stanu tych wód (Dz. U. Nr 32, poz.384). Rozporządzenie to wprowadziło 5 klas jakości wód podziemnych:

- klasa I – wody o bardzo dobrej jakości,
- klasa II – wody dobrej jakości,
- klasa III – wody zadowalającej jakości,
- klasa IV – wody o niezadowalającej jakości,
- klasa V – wody o złej jakości.

Również stan jakości wód trzeciorzędowych cechuje się znaczną zawartością związków żelaza przekraczającą wartości dopuszczalne dla wód do celów pitnych – od 0,5 do 3,0 mg/l. Ilość manganu waha się od 0,03 do 0,1 mg/l i również w niektórych rejonach przekracza wartości normowane. Według Raportu o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2003, wody poziomu trzeciorzędowego w badanych punktach odpowiadały klasie czystości III. Stężenia wskaźników głównie HCO_3 i PO_4 , ale również Cl i NH_4 były przyczyną zakwalifikowania wód do klasy III.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa 2000/60/WE) z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej wprowadziła zasadę zarządzania, ochrony i gospodarowania zasobami wodnymi w obszarach hydrograficznych. Ten sposób gospodarowania wodami wywołał konieczność m.in. wydzielenia jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) oraz jednolitych części wód

powierzchniowych (JCWPw). Gmina Wijewo (w tym obszar opracowania) położona jest w granicach JCWPd nr 71.

Ochronie wód nie sprzyja nie zmieniająca się od lat sytuacja, w której przy dynamicznie rosnącym zużyciu wody brak w gminie konkretnych przedsięwzięć zmierzających do określenia ilości powstających ścieków oraz sposobu ich oczyszczania.

- **Zagrożenia powodziowe**

Na obszarze opracowania planu zagospodarowania przestrzennego nie występują zagrożenia powodziowe.

Obszar gminy Wijewo (w tym obszar opracowania) leży w Regionie Wodnym Środkowej Odry tj. w obszarze działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej (RZGW) we Wrocławiu. Dla nieobwałowanych terenów w granicach administracyjnych województwa wielkopolskiego RZGW we Wrocławiu nie posiada opracowanego studium obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią, o którym mowa w art. 82 ust.2 Ustawy Prawo Wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 z późniejszymi zmianami). W związku z powyższym ograniczenia wynikające z art. 40 i 83 ww. ustawy nie obowiązują.

Na podstawie przeprowadzonych wywiadów w terenie można stwierdzić, że obszar opracowania nie jest zagrożony występowaniem zjawisk powodziowych (teren nie jest zagrożony zalaniem wodami powodziowymi). W granicach opracowania planu oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie występują doliny rzeczne stanowiące obszary występowania potencjalnego zagrożenia powodziowego. Zagrożenie powodziowe nie ma nic wspólnego ze wspomnianą wcześniej możliwością okresowego lokalnego występowania wody na powierzchni terenu w części środkowej terenu opracowania w rozległym bezodpływowym zagłębieniu. Gromadzeniu się wód roztopowych i opadowych w zagłębieniach można zapobiegać przez odpowiednie zabiegi techniczne (rowy, kanalizacja itp.) realizowane we właściwej skali.

- **Osuwanie się mas ziemnych**

Według informacji uzyskanych w Starostwa Powiatowego w Lesznie na terenie powiatu leszczyńskiego nie ma zinwentaryzowanych terenów potencjalnie zagrożonych występowaniem ruchów masowych (tym samym rejestr ruchów masowych ziemi nie jest prowadzony). Na terenie objętym planem nie występuje zagrożenie procesami osuwania się mas ziemnych.

- **Promieniowanie elektromagnetyczne**

Na terenie opracowania planu znajdują się stacje – trafo – źródło promieniowania elektromagnetycznego. Nie liczne dotychczas linie elektroenergetyczne są na znacznych odcinkach skablowane.

- **Zanieczyszczenie powietrza**

O stanie czystości powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizyko – chemicznych zachodzących w atmosferze. Największym antropogenicznym źródłem emisji zanieczyszczeń jest proces energetycznego spalania paliw. Równie istotnymi źródłami są przemysł oraz motoryzacja.

W rejonie opracowania wpływ na jakość powietrza mogą mieć źródła lokalne, do których zaliczyć należy nieliczne paleniska domowe wsi Miastko. Wpływ tych źródeł na jakość powietrza jest niewielki i można sformułować twierdzenie, że w rejonie opracowania nie są przekraczane dopuszczalne normy zanieczyszczeń powietrza.

Ocena stanu zanieczyszczenia powietrza wykonywana jest w oparciu o wyniki badań monitoringowych prowadzonych na terenie województwa wielkopolskiego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarno – epidemiologiczną oraz Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej. Na terenie powiatu leszczyńskiego brak punktów pomiarowych badania stężeń zanieczyszczeń powietrza.

Jak wynika z opublikowanego przez WIOŚ „Raportu o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2003” obszar leszczyński charakteryzuje się stosunkowo niskimi stężeniami dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i pyłu zawieszonego w powietrzu. Nie zostało zanotowane przekroczenie dopuszczalnego stężenia średniorocznego dwutlenku siarki ($40 \mu\text{g SO}_2 / \text{m}^3$), które utrzymywało się w granicach 20% normy. W przypadku dwutlenku azotu stężenie średnioroczne nie przekraczało 90% normy ($40 \mu\text{g}/\text{m}^3$). Jedynie w przypadku pomiaru pyłu zawieszonego, zanotowano nieznaczne przekroczenie dopuszczalnych stężeń rocznych ($40 \mu\text{g}/\text{m}^3$).

Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz.U. Nr 62, poz.627 z późn. zmianami) wojewoda co roku dokonuje oceny poziomu substancji w powietrzu na terenie kraju poczym dokonuje klasyfikacji stref.

Klasyfikacji stref dokonuje się w oparciu o kryteria ustanowione w celu ochrony zdrowia oraz w celu ochrony roślin. Jak wynika z przeprowadzonej przez WIOŚ w Poznaniu klasyfikacji stref, w oparciu o wyniki badań za rok 2003, powiat leszczyński znajdował się w strefie należącej do klasy A, charakteryzującej się najniższymi wartościami stężeń zanieczyszczeń,

nie przekraczającymi wartości dopuszczalnej. Wyniki klasyfikacji wskazują, że na terenie strefy powiatu leszczyńskiego nie były przekroczone wartości dopuszczalne poziomu substancji w powietrzu (klasa strefy A) w 2003 roku. Potwierdzają to również wyniki badań WIOŚ w 2004 oraz 2005 roku.

Również w świetle rocznej oceny jakości powietrza atmosferycznego w Wielkopolsce za rok 2007 (Poznań, 2008), przeprowadzonej przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, przedmiotowy teren w gminie Wijewo znalazł się w strefie leszczyńsko - gostyńskiej. Strefa ta została określona poprzez granice powiatów: leszczyńskiego i gostyńskiego. Ocena wykonana została w oparciu o dwie grupy kryteriów: ustanowionych za względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. W wyniku oceny przeprowadzonej w oparciu o kryterium ochrony zdrowia strefa leszczyńsko - gostyńska zaliczona została do klasy A z uwagi na takie zanieczyszczenia jak: SO₂, NO₂, PM10, kadm, arsen, nikiel, BaP, Pb, C₆H₆, CO oraz w klasie C z uwagi na O₃. Natomiast w wyniku oceny przeprowadzonej w oparciu o kryterium ochrony roślin strefa leszczyńsko - gostyńska znalazła się w klasie A z uwagi na takie zanieczyszczenia jak: SO₂, NOX oraz klasa C z uwagi na O₃.

- **Zagrożenie klimatu akustycznego**

Klimat akustyczny jest jednym z najistotniejszych czynników określających jakość środowiska przyrodniczego bezpośrednio odczuwalnym przez człowieka.

Na obszarze opracowania, ani w sąsiedztwie, nie występują zakłady przemysłowe oraz obiekty w dużym stopniu uciążliwe po względem emisji hałasu do środowiska.

W granicach obszaru opracowania, jak również w bezpośrednim sąsiedztwie nie są przekraczane poziomy hałasu, jakie przewidziane są dla terenów zabudowy mieszkaniowej i zabudowy letniskowej. Na terenie opracowania brak również dróg o dużym natężeniu pojazdów. Na istniejących drogach gminnych o nieutwardzonej powierzchni ruch pojazdów w ciągu doby jest niewielki. Drogi te wykorzystują mieszkańcy kilku zabudowań (gospodarstw) na terenie opracowania oraz w bezpośrednim sąsiedztwie terenu opracowania, a w sezonie letnim również właściciele domków letniskowych.

- **Gospodarka odpadami**

Gmina Wijewo, gdzie znajduje się teren opracowania ma uregulowaną gospodarkę odpadami. Aktualnie na terenie gminy Wijewo odpady komunalne wywożone są w sposób zorganizowany na urządzone składowisko gminne w Brennie, które będzie funkcjonowało przez najbliższe kilka lat. Składowisko zlokalizowane jest na działce o nr ewid. 809/4 na gruntach miejscowości Brenno. Teren ten stanowi mienie komunalne Gminy Wijewo, natomiast zarządzającym składowiskiem jest Urząd Gminy Wijewo.

Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami na terenie województwa wielkopolskiego określa potrzebę utworzenia 12 obszarów skupiających gospodarkę odpadami w Zakładach Zagospodarowania Odpadów. Dla gmin tzw. subregionu leszczyńskiego, a więc gmin położonych na terenie powiatów leszczyńskiego, częściowo kościańskiego, gostyńskiego i rawickiego zaproponowano utworzenie Zakładu Zagospodarowania Odpadów – Obszar Leszno zlokalizowanego w miejscowości Trzebania, gmina Osieczna.

Gmina Wijewo w dniu 5 listopada 2003 r. przystąpiła do planowanego ponadgminnego systemu zagospodarowania odpadów przyjmując Uchwałę NrXI/59/03 w sprawie wniesienia udziałów do Miejskiego Zakładu Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Lesznie. Przewidywane jest przejęcie gospodarki odpadami komunalnymi w gminie przez regionalnego operatora systemu, jakim będzie Miejski Zakład Oczyszczania w Lesznie Sp. z o. o. W celu optymalizacji systemu i osiągnięcia wymaganych prawem efektów ekologicznych, np. w zakresie osiągnięcia odzysku odpadów opakowaniowych, zasady gospodarowania odpadami w gminie będą ustalane przez operatora (będą one dotyczyć m. in. frakcji zbieranych odpadów, wprowadzenia selektywnej zbiórki odpadów biodegradowalnych lub odpadów niebezpiecznych).

Zakład Zagospodarowania Odpadów – Obszar Leszno, do którego przystąpiła gmina Wijewo, składać się będzie z następujących elementów:

- składowisko odpadów o powierzchni 9,5ha i pojemności 3,9 mln m³ (przed komprymacją),
- linia sortownicza do doczyszczania odpadów selektywnie zbieranych,
- linia sortownicza do odzysku surowców z odpadów zmieszanych,
- kompostownia komorowa – dla odpadów biodegradowalnych, odpadów zielonych oraz osadów ściekowych z komunalnych oczyszczalni ścieków,
- stacja rozbiórki odpadów wielkogabarytowych,
- instalacja do produkcji kruszywa betonowego z odpadów pochodzących z rozbiórki obiektów budowlanych i dróg,
- tymczasowe magazyny surowców wtórnych i odpadów niebezpiecznych.

Przepustowość projektowanego ZZO zapewni przyjęcie i zagospodarowanie odpadów z obszaru gmin wchodzących w skład ponadgminnej struktury skupionej wokół MZO Sp. z o.o. w Lesznie – przez okres co najmniej 20 lat. Planowana przepustowość docelowa Zakładu określona jest na około 61 000 Mg/rok, tj. około 240 Mg odpadów dziennie przy założeniu pracy obiektu przez 250 dni w roku.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy letniskowej we wsi Miastko, gmina Wijewo.

- **Poważne awarie**

Na terenie objętym planem i w sąsiedztwie nie ma zakładów dużego (ZDZ) i zwiększonego ryzyka (ZZR) występowania poważnych awarii. Również w granicach opracowania oraz w bezpośrednim sąsiedztwie brak dróg, którymi przewożone są materiały niebezpieczne.

3.4 Identyfikacja zagrożeń obszaru objętego planem w przypadku braku realizacji planu

W przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ewentualne zmiany w środowisku przyrodniczym będą wiązały się m. in. z następującymi, niekorzystnymi działaniami (zagroženiami):

- przekształcaniem powierzchni terenu np. poprzez zaśmiecanie, eksploatację piasku itp.,
- realizacją tymczasowej zabudowy letniskowej o zróżnicowanej architekturze wpływającej niekorzystnie na walory estetyczno – krajobrazowe terenu,
- realizacją nowych podziałów (wydzielanie małych działek letniskowych) oraz wprowadzaniem obiektów budowlanych (często tymczasowych) oraz ogrodzeń obniżających walory estetyczne terenu,
- zanieczyszczaniem powietrza atmosferycznego pyłem, szczególnie w okresach suszy z uwagi na brak utwardzenia dróg publicznych dojazdowych,
- odprowadzaniem ścieków sanitarnych do zbiorników bezodpływowych bez atestu lub do gruntu,

4. Charakterystyka i ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Gmina Wijewo charakteryzuje się ponadprzeciętnymi walorami środowiska przyrodniczego dla wypoczynku i rekreacji, co wynika z rzeźby terenu, bogatej i zróżnicowanej szaty roślinnej oraz obecności dużych powierzchni wodnych.

Cała gmina, w tym rejon opracowania objęta została kilkoma formami ochrony przyrody, których głównym zadaniem jest funkcja ekologiczna polegająca na ochronie zasobów przyrody przed degradacją. Ustanowione formy ochrony przyrody są ważnym elementem tworzonego na terenie regionu i kraju systemu obszarów chronionych zapewniającego zachowanie równowagi ekologicznej.

Teren opracowania Planu leży w następujących obszarach objętych ochroną prawną (Załącznik Nr 2) w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. u. Nr 92, poz. 880):

- Obszarze chronionego krajobrazu – Przemęcko – Wschowskim, o pow. 412,25 km², wyznaczonym rozporządzeniem Nr 82/92 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 1 sierpnia 1992 r.
- Przemęckim Parku Krajobrazowym (rozporządzenie Nr 115a/91 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 25 listopada 1991 r., rozporządzenie Nr 166/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 lipca 2006 r. w sprawie Przemęckiego Parku Krajobrazowego)
- Obszarze Natura 2000, w ramach Dyrektywy „Ptasiej” wyznaczony został Obszar Specjalnej Ochrony p. n. „Pojezierze Sławskie” (kod: PLB300011)
- Potencjalnym specjalnym obszarze ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja Przemęcka” (na niewielkim fragmencie w części wschodniej obszaru opracowania).

Gmina Wijewo (w tym analizowany obszar w rejonie wsi Miastko) w całości położona jest w **obszarze chronionego krajobrazu Przemęcko – Wschowskim**. Dla

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy letniskowej we wsi Miastko, gmina Wijewo.

ochrony przed zmianami lub utratą wartości przyrodniczych obszarów chronionego krajobrazu wprowadzono następujące ograniczenia i zakazy:

- zakazuje się wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości. Lokalizowanie uporządkowanych składowisk odpadów może odbywać się po dokonaniu kompleksowej oceny oddziaływania na środowisko
- zakazuje się niszczenia gleby, wydobywania torfu i surowców mineralnych bez zgody właściwego organu
- zakazuje się prowadzenia działalności przemysłowej, która w istotny sposób wpłynęłaby na zmianę istniejącego krajobrazu i mogłaby spowodować znaczne zdegradowanie środowiska przyrodniczego
- zakazuje się lokalizowania bezściółkowych ferm hodowli zwierząt oraz dużych ferm ściółkowych powyżej 300 DJP
- zakazuje się używania łodzi motorowych na jeziorach. Zakaz nie dotyczy łodzi należących do gospodarstw rybackich i organów bezpieczeństwa i porządku publicznego
- zakazuje się lokalizowania obiektów dla potrzeb turystyki i wypoczynku o charakterze pobytowym bez dokonania ocen ochrony środowiska przyrodniczego
- ogranicza się lokalizację obiektów o charakterze turystycznym i rekreacyjnym do terenów niezalesionych
- ogranicza się stosowanie chemicznych środków ochrony roślin na rzecz szerszego upowszechniania biologicznych metod zwalczania szkodników
- zakazuje się zagradzania strefy przybrzeżnej jeziora oraz wycinania roślinności brzegowej w okresie wiosenno-letnim i jesiennym

Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Nr 82/92 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 1 sierpnia 1992 r. wprowadza się następujące zasady gospodarowania na obszarach chronionego krajobrazu:

- harmonizowania z otaczającym krajobrazem wszelkiego budownictwa (mieszkalnego, turystycznego, usługowego itp.)
- prowadzenia wzmożonego nadzoru w zakresie ład przestrzennego i dyscypliny budowlanej
- prowadzenie i projektowanie prac melioracyjnych w sposób nie powodujący szkód w istniejących ekosystemach dla zachowania właściwych stosunków wodnych w

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy letniskowej we wsi Miastko, gmina Wijewo.

glebie, a w szczególności w zbiorowiskach roślinności torfowiskowej, łąkowej i wodnej

- ze względów krajobrazowych, przyrodniczych i biocenotycznych, pozostawiania na powierzchniach cięć zrębowych pojedynczych okazałych drzew
- zwiększanie powierzchni leśnej i zadrzewieniowej poprzez zalesianie nieużytków i gruntów nieprzydatnych rolniczo oraz wprowadzanie różnego typu zadrzewień wszędzie tam, gdzie jest to możliwe
- zabezpieczenia istniejących i wykonywanie w miarę możliwości nowych przegród biologicznych w celu ochrony wód jeziornych przed wpływem substancji chemicznych z pól uprawnych (rowy opaskowe, lasy, zadrzewienia).

Przedstawione wyżej ograniczenia i zakazy oraz zasady gospodarowania odnoszą się również do terenu objętego niniejszym Planem.

Przemęcki Park Krajobrazowy położony jest na obszarze 4 gmin: Przemęt, Wijewo, Włoszakowice, Wschowa. Obejmuje fragment Pojezierza Sławskiego. Teren ten stanowi mozaikę wielkich obszarów łąkowych, jezior, pól ornych i dużych lasów. Rzeki i kanały odwadniające obszar ostoi należą do systemu wodnego Obry i w większości uchodzą do Obrzańkiego Kanału Południowego. Jeziorność ostoi wynosi 6,5%, znajdują się tu 24 jeziora o łącznej powierzchni 1400 ha, największe z nich to Jez. Dominickie (344 ha), Jez. Przemęckie (240 ha) i Jez. Wieleńskie (220 ha); wszystkie jeziora są jeziorami rynnowymi. Lesistość ostoi wynosi 40%, przeważają bory, w okolicach jezior występują drzewostany olchowe, brzozowe, bukowe i świerkowe, a miejscami stare dąbrowy. Podstawowe zagrożenie dla ostoi stanowią rekreacja i turystyka. Nad większością jezior znajdują się ośrodki wczasowe, pola kempingowe i namiotowe. W sezonie turystycznym przebywa tu do 70000 ludzi. W ostoi stwierdzono 198 gatunków ptaków, w tym 138 lęgowych lub prawdopodobnie lęgowych. Gniazdują tu między innymi: bąk, bączek, gęgawa, łabędź niemy, kania czarna, kania rdzawa, bielik, błotniak stawowy, żuraw, rycyk, śmieszka, rybitwa czarna, siniak, zimorodek, strumieniówka, świerszczak, podróżniczek, wąsatka, remiz. W okresach wędrówek i zimowania w ostoi stwierdzono ponad 40 gatunków ptaków. W okresie tym szczególną rolę odgrywa Jez. Dominickie, późno zamarzające, o rozległym lustrze wody i szerokiej strefie litoralu. Występują tu m.in. łyska (do 5000 osobników), głowienka (do 1500 osobników), czernica (do 1000 osobników), gągoł i nurogęs (do 100 osobników).

Wartości przyrodnicze Parku podnoszą rezerwaty przyrody. Na terenie Nadleśnictwa Kościan – Rezerwat „Torfowisko nad Jeziorem Świętym” oraz Rezerwat „Wyspa Konwaliowa”.

Na obszarze Parku znajdują się także pomniki przyrody oraz parki podworskie w takich miejscowościach jak: Przemęt – Zaborowo, Bucz, Sokołowice.

Na uwagę zasługują zabytki architektury sakralnej, dworki, pałacyki i nieliczne już wiatraki.

Na terenie Parku wyznaczone są szlaki turystyczne piesze i wodne. Przemęcki Park Krajobrazowy spełnia funkcję ochronną, dydaktyczną – wychowawczą, turystyczną – rekreacyjną

Przemęcki Park Krajobrazowy obejmuje na terenie województwa wielkopolskiego 18067,4 ha.

Do szczególnych celów ochrony na terenie Parku należy:

- ochrona i zachowanie jednego z najciekawszych fragmentów krajobrazu polodowcowego w Wielkopolsce;
- zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków grzybów, roślin i zwierząt oraz ich siedlisk;
- zachowanie torfowisk i innych środowisk wilgotnych oraz bagiennych;
- utrzymanie walorów kulturowych;
- utrzymanie struktury przestrzennej terenów z uwzględnieniem swoistych cech miejscowego krajobrazu rolniczego.

Na terenie Parku wyznacza się następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.);
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy letniskowej we wsi Miastko, gmina Wijewo.

- pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciw osuwiskowym lub budowa, odbudowa, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- organizowania rajdów motorowych i samochodowych; używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Zakazy, które wymieniono wyżej, nie dotyczą ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Natomiast przedstawione wyżej ograniczenia i zakazy oraz zasady gospodarowania obowiązujące w obszarze chronionego krajobrazu (obszarze chronionego krajobrazu - Przemęcko - Wschowskim, wyznaczonym rozporządzeniem Nr 82/92 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 1 sierpnia 1992 r.) oraz w Przemęckim Parku Krajobrazowym odnoszą się również do terenu objętego niniejszym Planem.

Sformułowane w projekcie Planu miejscowego ustalenia nie wpłyną negatywnie na cele i przedmiot ochrony obszaru chronionego krajobrazu oraz Przemęckiego Parku Krajobrazowego.

Obszar Natura 2000 - Obszar Specjalnej Ochrony p. n. „Pojezierze Sławskie” (kod: PLB300011) obejmuje powierzchnię 39144,8 ha. Ostoja zajmuje swym zasięgiem Jeziora Sławskie i Przemęcki Park Krajobrazowy. W zasięgu omawianego obszaru znajduje

się cała gmina Wijewo, a więc również obszar opracowania planu miejscowego we wsi Miastko. Pojezierze Sławskie charakteryzuje się dużą ilością zeutrofizowanych jezior. Jest ich około 40, z których największe to Jez. Sławskie (817ha) i Jez. Dominickie (344ha). Krajobraz ostoi to mozaika jezior, cieków wodnych, pól uprawnych, łąk, zadrzewień oraz zwartych kompleksów leśnych. Roślinność otaczająca jeziora to zbiorowiska torfowiskowe i szuwarowe.

Generalnie obszar leży na Pojezierzu Sławskim i stanowi mozaikę jezior (około 6% powierzchni), wyspowo położonych pól uprawnych (54%) i dużych kompleksów leśnych (40%). Występuje duże bogactwo form rzeźby polodowcowej. Jeziora są płytkie (od 1,9 do 8,8 m) i silnie zeutrofizowane (największe z nich, to jak wspomniano wcześniej jeziora rynnowe: Jez. Dominickie, jez. Przemęckie, Jez. Wieleńskie). Rzeki i kanały odwadniające należą do systemu wodnego Obry. Pierwotne wielogatunkowe lasy liściaste i mieszane zostały zastąpione lasami sosnowymi. Szczególnie charakterystycznym zbiorowiskiem leśnym są acydofilne dąbrowy, natomiast dominującym typem siedliskowym lasów są bór mieszany świeży i bór świeży. Tereny rolnicze to pola urozmaicone licznymi zadrzewieniami kępowymi. Obniżenia terenowe zajmują wilgotne, żyzne łąki z dominacją szuwaru turzycowego. Wzdłuż kanałów, grobli i rowów występują zadrzewienia wierzbowo – topolowe i olchowe.

Wartość przyrodnicza i znaczenie Obszar Specjalnej Ochrony „Pojezierze Sławskie” (kod: PLB300011)

Występuje co najmniej 21 gatunków ptaków z Załącznika i Dyrektywy Ptasiej, 3 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowy obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), podróżniczek (PCK), i gęgawa; występuje 22-50 par czapli siwej.

Dużą wartością przyrodniczą obszaru są kompleksy interesujących florystycznie łąk i torfowisk z wieloma rzadkimi w skali regionalnej i krajowej gatunkami, m.in. halofilami. Również z tego terenu po raz pierwszy udokumentowano fitosocjologicznie zbiorowiska dąbrowy acydofilnej ora młak typu Caricetum panice-lepidocarpae. Dobrze wykształcone i zachowane są także zbiorowiska roślin wodnych. Ponadto na terenie ostoi znajduje się najbogatsza w kraju populacja selerów błotnych *Apium repens*.

Obszarze Natura 2000 - potencjalny specjalny obszar ochrony siedlisk „Ostoja przemęcka”

Ostoja chroni jeden z najcenniejszych obszarów przyrodniczych w południowej Wielkopolsce. Obszar położony jest na terenie Przemęckiego Parku Krajobrazowego. Obszar ten stanowi jeden z przykładów. Krajobrazów polodowcowych południowo – zachodniej Polski, z typowymi formami ukształtowania terenu. W części północnej i wschodniej ostoji dominują jeziora w krajobrazie lasów gospodarczych. Środkowo – południowa część obszaru jest silnie zagospodarowana rolniczo, z gęstą siecią osadniczą. Stosunki wodne obszaru reguluje głównie system śluz i kanałów związanych z kanałem Obry. Ostoja chroni 12 jezior zróżnicowanych pod względem troficznym.(głównie eutroficznych) oraz z uwagi na zaawansowanie w procesie wypłykania i zarastania. W granicach ostoji ważnym siedliskiem są także kwaśne dąbrowy (południowo – wschodnia część ostoji), a także lasy łęgowe, grądy i ekstensywnie użytkowane łąki.

Ostoja ma bardzo duże znaczenie w skali ponadregionalnej dla zachowania licznych populacji gatunków naturalnych – rośliny selera błotnego *Apium repens* i chrząszcza jelonka rogacza *Lucanus cereus*, siedliska kwaśnych dąbrów oraz siedliska twarowodnych oligo-mezotroficznych jezior z podwodnymi łąkami ramienic. Ostoja chroni jedno z największych (pow. 344 ha) i najgłębszych (17,1 m głęb. maks.) jezior południowej Wielkopolski – Jez. Dominickie. Jezioro cechuje się umiarkowaną trofią, wysoką przejrzystością wody sięgającą do 6 m i stosunkowo niską produkcją pierwotną. Uznane jest za najczystsze wśród jezior regionu. Pomimo silnego obciążenia rekreacyjnego, stosunkowo niski status troficzny jeziora zawdzięcza silnemu zasilaniu wodami podziemnymi. Podwodne zbocza, progi, a zwłaszcza rozległe przybrzeżne płycizny, to główne miejsca występowania łąk ramieniowych. Dominująca roślinność ramieniowa reprezentowana jest przez 6 zbiorowisk z klasy *Charetea fragilis*. Największą powierzchnię zajmują podwodne łąki ramienicowowe z krynicznicą tępą. Litoral zajęty jest przez szerokie strefy roślinności szuwarowej. Pod względem rybackim zbiornik należy do jezior leszczowych, lecz o jego wyższym statusie świadczy fakt udanej introdukcji sielawy. Tereny otaczające jezioro porośnięte są lasami z dominacją sosny, silnie rozwinięta jest zabudowa rekreacyjna.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

Obszar jest kluczowym dla ochrony populacji *Apium repens* (seler błotny) w Polsce (jedna z dwóch największych znanych obecnie w Polsce) oraz *Lucanus cereus* (chrząszcza – jelonka rogacza).

Siedliska przyrodnicze z załącznika I Dyrektywy zajmują ponad 43,3% obszaru. Największą powierzchnie zajmują kwaśne dąbrowy (doskonale wykształcone i stanowiące równocześnie siedliska jelonka rogacza) oraz jeziora eutroficzne.

Do szczególnie cennych, mimo niewielkiej powierzchni, należą mechowiska ze stanowiskiem *Epipactis palustris*. Pozostała część obszaru zajęta jest przez cenne zespoły łąk wilgotnych, turzycowisk i trzcinowisk, które nie są siedliskami Natura 2000, jednak ich wartość przyrodnicza jest równa lub nawet wyższa siedliskom z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Ze świeżymi łąkami użytkowanymi ekstensywnie i łąkami trzęślicowymizwiązana jest obecnością licznej populacji czerwończyka nieparka (gatunku z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG).

Ochrona chroni również jedna z najlepiej zachowanych w Wielkopolsce głębokowodnych mezotroficznych jezior ramieniowych – Jezioro Dominickie. Jeziorem z dominacją łąk ramieniowych jest również niewielkie jezioro Maszynek. W ekosystemach wodnych ostoi głównie jeziorach Dominickim i Maszynek oraz nielicznie w pozostałych jeziorach i drobnych zbiornikach odnotowano aż 12 gatunków zagrożonych ramienic, 3 z nich podlegają ochronie prawnej.

Jezioro Dominickie jest jednym z trzech podstawowych obszarów w Wielkopolsce dla zachowania niezwykle rzadkich w regionie siedlisk ramieniowych w jeziorach głębokich. W Ostoi Przemęckiej znajduje się również jeden z największych na Pojezierzu Leszczyński kompleks torfowisk mszarnych oraz jeziora dystroficzne zlokalizowane w rezerwacie przyrody „Jezioro Świąte”, stanowiących ostoję wielu rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, w tym uznanych za relikty borealne lub relikty klimatyczne.

Potencjalne zagrożenia

W analizowanej literaturze dotyczącej terenów chronionych w rejonie opracowania dostrzega się liczne potencjalne zagrożeniem dla walorów przyrodniczych w tym Ostoi Przemęckiej. Wśród najistotniejszych zagrożeń wymieniana jest presja rekreacyjno – turystyczna prowadząca m.in. do zabudowywania terenów lądowych ekosystemów nieleśnych, w tym brzegów jezior. Wokół jezior zlokalizowanych jest wiele ośrodków wypoczynkowych, działek letniskowych, pola namiotowe i kempingi. Wzmoczona penetracja obrzeży jezior skutkująca niszczeniem litoralu, wraz ze stanowiskami chronionych gatunków roślin naczyniowych oraz grzybów. Potencjalnym zagrożeniem dla jezior zlokalizowanych w ostoi jest wzrost trofii wód i zanieczyszczanie wody. Wymagane jest tym samym uregulowanie gospodarki wodno – ściekowej ora propagowanie zasad tzw. rolnictwa